

Israëlietisch Weekblad van 29 April 1949 geeft dan ook de juistere vertaling: „in vertrouwen op de Rots van Israël”, vgl. Deut. 32 : 30, 31. Zo ook *De Stem van Israël* van 16 Mei 1949.

⁵⁷⁾ Deze gegevens ontleen ik aan *De Joodse Wachter* van 31 December 1948 en 14 Januari 1949. Het ontwerp-Grondwet werd gepubliceerd in de *New York Times* in November 1948.

⁵⁸⁾ De rabbijn Fishman, minister van eredienst, zegt ook uitdrukkelijk, dat het niet de bedoeling is Israël tot een Theocratie te maken (zie *De Stem van Israël* van 16 Mei 1949).

⁵⁹⁾ De mededelingen omtrent de politieke partijen en hun doelstellingen werden mij op mijn verzoek welwillend verstrekt door den tegenwoordiger van den Staat Israël bij onze regering, Dr M. Amir.

⁶⁰⁾ Lowdermilk, *Palestine land of promise*, blz. 95. Wel tracht Menachem Bolle in zijn artikel *De religie in Israël* in het nummer *Israël van Wending* (Juli-Aug. 1949) de situatie iets rooskleuriger te schilderen, maar toch moet ook hij toegeven, dat „het pionierswerk in Palestina bijna uitsluitend in handen van vrijzinnige elementen kwam, die met noeste ijver, groot initiatief en daadkracht zich een zeer sterke positie in het land hebben veroverd” (blz. 313).

⁶¹⁾ En er zou nog heel veel meer aan te voeren zijn. Van de literatuur schrijft J. Melkman in zijn interessante bijdrage over *De functionele betekenis van de modern-Hebreeuwse literatuur* in het *Israël-nummer van Podium* (van April-Mei 1949) dat „het Joodse volk met de Hebreeuwse literatuur een proces heeft doorgemaakt van *secularisering* en *humanisering*: een losmaken van de oude vormen van het geloof en het uitslaan van de vleugels over alle gebieden van het leven,” blz. 216. Interessant is wat hij vertelt van Joodse dichters als Jehuda Leib Gordon, die tegenover Jeremia de partij kiest van Zedekia, dien hij (mirabile dictu!) tekent als held van het verzet tegen Babel; of Shaul Tchernichovsky, die Simeon en Levi prijst om hun wraakneming op de Sichemieten, een bewonderaar is van koning Saul, en zich aangetrokken gevoelt tot de valse en de Baälsprofeeten. Wat de Hebreeuwse Universiteit betreft, valt op dat zij geen theologische faculteit of faculteit der godsdienstwetenschappen heeft, en ook in haar uitbouwplan daaraan geen plaats inruimt. Prof. S. Brodetsky, die Dr Magnes na diens overlijden als rector opvolgde, ziet de taak der Universiteit in het bestuderen en bepleiten van de diepste en meest waarachtige ethische beginselen — een beschouwing die er niets minder humanistisch door wordt, dat hij die beginselen gebaseerd ziet op de woorden der profeten (*Zionist Review* van 17 Juni 1949). Er is zelfs reden om te zeggen, dat het secularisme in Palestina groeiende is: de oudere kolonisten waren blijkbaar meer religieus georiënteerd, terwijl de nieuwe immigranten hun Joods nationalisme combineren met verwerping van alle tradities en gebruiken die vroegere geslachten heilig waren. Het hierdoor ontstane conflict vormt het thema der romans van den in Jeruzalem geboren auteur Jehuda Burla, waarover een artikel werd opgenomen in het jubileum-nummer van *De Joodse Wachter* bij het vijftigjarig